

ಕೂರನ

ಫೆಬ್ರವರಿ 2017

ನಿರ್ಜನವೆಣಿಗೆ ಪಯಣ

**WILDLIFE
CONSERVATION
GROUP**

ಕೂನು

ನಿರ್ಗಮನೇಗೆ ಪಯಣ

ಮುಖಪುಟ

ವೇಲಿಯುಬರಾ ಬುಷ್ ಫ್ರಾಗ್

WILDLIFE
CONSERVATION
GROUP

- * ಪಟ್ಟೆ ಹುಲಿ... ಬಲಾ ದಿಟ್ಟ ಹುಲಿ...
- * ಮಾನವನ ಮಾಯೆ-ಮಾನವನೇ ಮಾಯೆ
- * ಬಣ್ಣಗಳ ರಹಸ್ಯ
- * ಮಹಾಸಾಗರಗಳೊಳಗೆ ಗದ್ದಲ (ಕವನ)
- * ಪ್ರಕೃತಿ ಬಿಂಬ

ಲೇಖಕ ವೃಂದ

ಧನರಾಜ್ .ಎಂ

ಶಾಂತಮ್ಮ .ಎಸ್

ಜೈಕುಮಾರ .ಆರ್

ಕೃಷ್ಣನಾಯಕ್

ಕಾರ್ತಿಕ್ .ಎ .ಕೆ

ವಿನ್ಯಾಸ

ಅಶ್ವಥ .ಕೆ.ಎನ್

ಮುಖಪುಟ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ

ಕಾರ್ತಿಕ್ .ಎ .ಕೆ

ಪರಿಷ್ಕರಣೆ

ಮುರಳಿ .ಎಸ್

ನಾಗೇಶ್ .ಓ .ಎಸ್

ಕೆರೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿದೆ...!

ನಿಮಗೆ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಸತ್ಯ...! ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಲು ನಾವು ನೀರನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ನೀರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಅಂದ್ರೆ...! ಏನ್ ಮಾಡೋದು...??? ಎಂಥ ಕಾಲ ಬಂತ್ತಪ್ಪ " ಬೇಲಿ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇಯ್ಸಾಂಗಿ " ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲ ಗಾದೆಗಳು ಹಾಗಾಗ ಸತ್ಯ ಹಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ...! ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಳ್ಳಂಡೂರು ಕೆರೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಭಯಪಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಕೆರೆಗಳ ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೋಬಿಖಾನೆ (Laundry)ಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಸಾಬೂನು, ಮಾರ್ಜಕ (detergent) ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ. ಈ ಮಾರ್ಜಕಗಳಲ್ಲಿ ರಂಜಕದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವು ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚರಂಡಿ ನೀರು, ಮಲ-ಮೂತ್ರಗಳು ಸೇರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಕೆರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಉಲುಸಾದ ಜೊಂಡು ಮತ್ತಿತರ ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಕೊಳೆತು ಮಿಥೇನ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆರೆಯ ಆಜು-ಬಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಗಳಿಂದ ಬಿಡುವ ಕಿಲೆಣ್ಣೆ, ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೆರೆಗೆ ಬೆಂ ಬೀಳುವುದುಂಟು...! ಸಾವಿರಾರು ಜಲಚರಗಳ ಮಾರಣಹೋಮ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಇಂದು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳಾದ ಕೆರೆ-ಕುಂಟೆಗಳು, ನದಿ-ತೋರೆಗಳು, ಸಾಗರ-ಸಮುದ್ರಗಳು ಚೀರಿ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಡಿ...! ಎಂದು. ಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವು ನಮ್ಮದೆ ಆದ ಕುಬ್ಜಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕನಸ್ಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ಫೆಬ್ರವರಿ 2 ರಂದು "ವಿಶ್ವ ಜೌಗು ದಿನ" ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜಲಮೂಲಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ನೆಲ ಈ ಜಲ ಈ ಮಣ್ಣು ನಮ್ಮದು, ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ನಮ್ಮದೆ...!

ಪಟ್ಟೆ ಹುಲಿ...

ಬಲು ದಿಟ್ಟ ಹುಲಿ...

“ನಮ್ ಕಾಡ್ಲೆ ಹುಲಿ ಬಂದದಂತೆ”

“ನಮ್ಮ ದನಕರಿನ ಪಾಡು ಮತ್ತೆ”

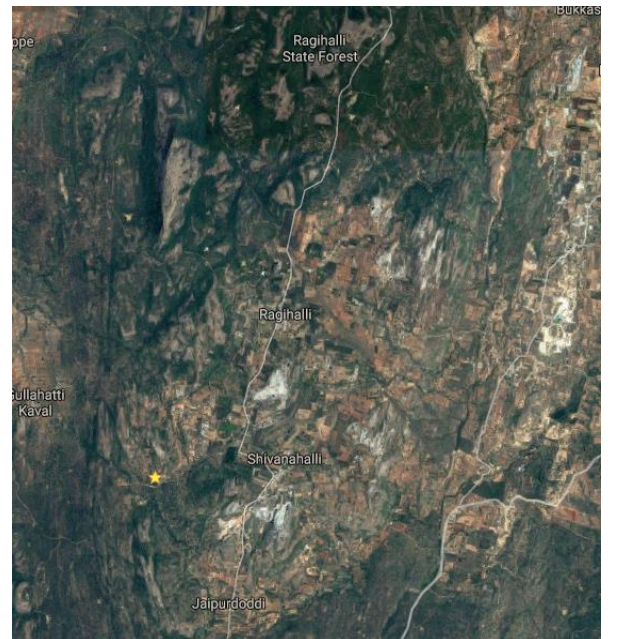
“ಮೊನ್ನೆ ಗುಳ್ಳೆಟ್ಟಿಲಿ ಒಂದು ಹಸನ ಹಿಡ್ಡದಂತೆ”

“ಹಸನ ಹಿಡ್ಡೆ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ, ಓದ್ರೆ ಒಂದೋಯ್ತು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನೆ ಹಿಡುದ್ರೆ ಕಥೆ? ಎಂಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡೋದು ನಾವಿಲ್ಲಿ.”

“ಈ ಪಾರೆನ್ಸ್ ನವು ಇಡ್ಡಿ ಅದನ್ನ ಬೋನಿಗೆ ಹಾಕೋದು ತಾನೆ?”

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಹೋಟಲ್ ಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಟೀ ಕುಡಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಜನರು ಇಡೀ ಬೆಂಗ್ಲೂರಿಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿದ್ದ ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ಕಾಡಿಗೆ ಹುಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯವು ನನಗೇನು ಹೊಸದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಹುಲಿಯು ಆರು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಟ್ರಾಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವತಃ DCF ರವರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಹಾಗೂ ಪೋಟೋವನ್ನು ಸಹ ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ “ಹೌದು ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಏನ್ ಕಥೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯಷ್ಟು ಸಮ” ಎಂದು ಭಯವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಕಾಡು, ಹುಲಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತೇ ಎಂದು ಖುಷಿಯಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳ ಹೊರಟಿರುವ ಕಾಡು ಇಡೀ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲೇ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ “ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ” ದ ಬಗ್ಗೆ. ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ಕಾಡು ಎಂದಾಕ್ಷಣವೇ ನಿಮಗೆ ಹೊಳೆದಿರಬಹುದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಕಾಡು ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಸುದ್ದಿ-ಸದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹುಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸುದ್ದಿಯು ಹಿಂದೆ ಮೂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ಇನ್ನು ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಹುಲಿ ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮೂರ್ ಜನ ಯಾಕ್ ಹೆದ್ರುಕೊ ಬೇಕು ಅಂತೀರ? ಈ

ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಇರೋದೆ ಈ ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಜನಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ನೆಂಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ತರೋದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದ್ರೂ ಕಾಡು ದಾಟಿನೇ ಹೋಗ್ಬೇಕು, 8 ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಕಾಡೆ ಸುತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ ನಮ್ಮ ಊರುಗಳ್ಳ. ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಇವರ ಊರಿರೋದು ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರ ಇವು ಅನ್ನೋಬೇಡಿ, ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯೂ ನಾಗರೀಕರಾಗಲು ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳಿವೆ ಶಾಲೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ವಿದ್ಯುತ್, ನೂರಂಟು ಚಾನೆಲ್ ಬರಿಸುವ ಕೇಬಲ್ ಕನೆಕ್ಷನ್, ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳಿಗೂ ನೀರಿನ ಕನೆಕ್ಷನ್, ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಒಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಯೂ ಸಹ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ರಸ್ತೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೆ ಇದು ಕಾಡಿನ ಹೃದಯ ಭಾಗದಲ್ಲೆ ಹಾದೋಗುತ್ತೆ ಹಾಗೂ ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೂ ವಾಹನಗಳ ಓಡಾಟ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಸಿಟಿಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸಾಗಣೆ ಮಾಡುವ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಲಾರಿಯೋ, ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಬಸ್ಸುಗಳೋ, ಆಟೋಗಳೋ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಯುವಕರ ಬೈಕ್ ಗಳೋ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಈ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಸದಾ ಎಚ್ಚರ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬೆಳಕಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಯಬೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆರಾಮಾಗಿ ತಮಗಿಚ್ಚೇ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮಗಿಚ್ಚೇ ಬಂದ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾರಾದರೂ. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಸಂಚರಿಸಲು ಅಂದರೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಲು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ, 'ದೆವ್ವದ ಕಾಟವಿರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ತಪ್ಪು', ಆನೆಗಳ ಕಾಟ ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮಾತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಆನೆಗಳಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಕಾಟವೆ? ಅಥವಾ ಇವರಿಂದ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಕಾಟವೊ..!!! ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆಯಾದರೂ ಎಂದೂ ಆನೆಗಳಿಂದ ಸಾವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಗಜಾನನ ಅನುಗ್ರಹ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದೇನೋ? ಆದರೂ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಆಟೋಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ

ಹೋಗೊದಕ್ಕೆ ಭಯ, ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಬಿಡಿ ಪಾಪ ಆಗಲಾದರು ವಾಹನ ದಟ್ಟಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆರಾಮಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ರಾತ್ರಿ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ಕೋಟರ್ ನಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಲಾರಿ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸಿನೋ ಕಾಯ್ದು ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಸೇಫ್ ಆಗಿ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಡರಾತ್ರಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವರ ದೈನಂದಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ನನ್ನ ವಿಷಯವೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವೇನಲ್ಲ, ನಾನೂ ಸಹ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ತಡವಾದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಲಾರಿ ಅಥವಾ ಬಸ್ಸುಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನನಗೇನು ಒಬ್ಬನೆ ಬರಲು ಅಷ್ಟೇನು ಭಯವೇನು ಇಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಸಿಕ್ಕರೆ ನೋಡಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆ, ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮರ ಬೈಗುಳ ಕೇಳಲಾರದೆ ಬಸ್ಸು ಲಾರಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೆ ಬಂದಿರುವುದು ಉಂಟು!!!.

ಅಂದು ನನಗೆ ಆಫಿಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವುದು ತಡವಾದ್ದರಿಂದ ಕಾಡಿನ ಬಳಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಗವ್ ಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಲಾರಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಬೈಕ್ ನನ್ನು ಅಲ್ಲೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗೇಟ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಾಚ್ ಟವರ್ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವತ್ತು ನನ್ನ ಟೈಂ ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಗಾಡಿಗಳೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ವಾಚ್ ಟವರ್ ಬಳಿಯೂ ಯಾರು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಸುತ್ತಲಿನ ಕಗ್ಗತ್ತಲು ಹಾಗೂ ಕಾಡಿನ ಮೌನವೇ ನನ್ನನ್ನು ಭಯವಾಗಿ ಆವರಿಸಲು ಶುರುಮಾಡಿತ್ತು. ಗಾಡಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗೋದೆ ಲೇಸು, ಯಾವುದಾದರೂ ಗಾಡಿ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊಗ್ತಾ ಇರೋಣ ಎಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊರಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಗಾಡಿಯ ಸದ್ದು ಇಲ್ಲ, ಗಾಡಿ ನಿಧಾನವಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕೀಟ, ಗೂಬೆ ಹಾಗೂ ನೆತ್ತಿಂಗದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಭಯ ಇನ್ನು

ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, 'ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಇದೇನು ನನಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲವಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೇ ಆನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡವನಂತೆ ಸುತ್ತಾಮುತ್ತಾ ಏನಾದರೂ ಕಾಣುವುದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಬೈಕ್ ನ ಲೈಟ್ ನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟೆ. ಆ ಕತ್ತಲು ಬೆಳಕಿನ ಆಟದಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಿಗೆ ಕಾಣುವ ಮರದ ಕಾಂಡಗಳು ಆನೆಯ ಕಾಲುಗಳಂತೆ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಾಕಿರುವ ನಾಮ ಫಲಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲೈಟ್ ಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಣ್ಣಿನ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಲೆಕೆಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಾಡಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿವೆಯೋ ಅಥವಾ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನದ ಭಯವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತು ಆ ಭಯಮಿಶ್ರಿತ ಧೈರ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಾಡಿನ 95 ರಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ದಾಟಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಇನ್ನೇನು ಊರು ಬಂತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಡಿಯ ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಗಾಡಿಯ ಲೈಟ್ ಗೆ ರೋಡಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ವಜ್ರದಂತೆ ಪಳನೆ ಹೊಳೆದವು. ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಧಾನಿಸದೆ ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ, ಹೌದು ಅದು ಯಾವುದೋ ಕಣ್ಣು ನನ್ನನ್ನೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದೆ. ಬೆಕ್ಕೇ? ಅಲ್ಲಾ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದು, ಬಹುಷಃ ಚಿರತೆ ಇರಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಕಾಡಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ರೋಡಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಲೈಟ್ ಅನ್ನು ಅದರಡೆಗೆ ಹಾಯಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹೃದಯ ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ ಹುಲಿ....!!! ಕೈ ಕಾಲೆಲ್ಲಾ ನಡುಗುತ್ತಿವೆ. ಚಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸೆಕೆಯಿಂದ ಮೈ ನೆನೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದೆ, ನನಗನ್ನಿಸಿತು" ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಬಹುಷಃ ನಾನು ಇಂದು ಅದರ ಊಟವೇ ಗ್ಯಾರಂಟಿ, ಒಂದೆ ಜಿಗಿತ ಸಾಕು ಅದು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು." ಅಷ್ಟು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲೇ? ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟರೆ ?ಹುಲಿ ಏನಾದರೂ

ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯವೂ ನಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದಲ್ಲಾ. ದಿನಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಗಾಡಿಗಳು ಓಡಾಡುವ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೋ ಎಲ್ಲ , ದುರಾದೃಷ್ಟ ಅಂದ್ರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು, ಮಿಲಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬದಲಾಗತೊಡಗಿದವು. ಗಾಡಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಕೈ ಒದ್ದೆಯಾದವು , ರೋಮಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಂತವು, “ಹೋಯ್.....” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಓಡಿಸೋಣ ಎಂದರೆ ಗಂಟಲಿನ ಸ್ವರವನ್ನ ಯಾರೋ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ.

“ಅಪ್ಪ ಹುಲಿಯೊಡೆಯ ಮಾದಪ್ಪ, ಇದೊಂದೇ ಒಂದುಸಲ ಕಾಪಾಡಪ್ಪ. ಯಾವತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೆ ಬರಲ್ಲ” ಎಂದು ಮನಸಿನಲ್ಲೆ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆಯೋಡೆಯನಿಗೆ ವಂದಿಸಿದೆ. ಭಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟವು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೊಳಪಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಹೌದು ಹುಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ “ಬದುಕಿದೆ ಬಡಜೀವ” ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟೆ.. ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯು ಸಾವನ್ನೇ ಕಣ್ಮುಂದೆ ತಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೆ ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂಡೀಪುರವನ್ನು ಸಹ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಡಿನಲ್ಲೇ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮೈ ಜುಮ್ ಎನ್ನುತ್ತದಾದರೂ ಆ ಕಣ್ಣಳ ನೋಟ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮುದನೀಡುತ್ತವೆ.

- ಧನರಾಜ್ .ಎಂ

ಮಾನವನ ಮಾಯೆ- ಮಾನವನೇ ಮಾಯ!

ಸಂಜೆಯ ಓದನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನನಗೆ ಮಾಡಲು ಏನು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಹರಟಲು ರೂಮಿಗೆ ಯಾರು ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು ಬಂದಿರದಿದ್ದರಿಂದ ಶೂನ್ಯ ಮನಸ್ಕಳಿಂದ ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನೆ ರೂಮಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣವನ್ನು, ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ವಾಹನಗಳನ್ನು, ನಡೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೌದು ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವಲ್ಲ ನಾವು, ಓಡಾಡಲು ಕಾರು, ಬಸ್ಸು, ರೈಲು, ಏರೋಪ್ಲೇನ್. ಎಲ್ಲೋ ಇರುವವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಫೋನು ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ...ಆ ನೋಟ ನನಗೆ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಠವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿತು. ನಾನು ಏಳನೇ ತರಗತಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು “ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ 4.5 ಬಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು..!”. ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸರ್ವಸ್ವವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ಚೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತೆಂದು. ಆ ಚೆಂಡು ಏಕೆ ಹೇಗೆ ಒಡೆಯಿತೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಇನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ಚೂರು ಚೂರಾದ ಬೆಂಕಿಯ ಚೆಂಡಿನಿಂದಲೇ ಈ ನಮ್ಮ ಗ್ಯಾಲಾಕ್ಸಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಗ್ರಹಗಳು ಉದ್ಭವವಾದವು. ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅದು ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇವಳನ್ನು ತಣ್ಣಗಾಗಿಸಲು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳೇ ಆಯಿತಂತೆ. ನಂತರ ಜೀವಜಲವಾದ ನೀರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ. ಆ ನಂತರವೇ ಜೀವಿಗಳು ಜನ್ಮ ತಾಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತಂತೆ. ಈ ಜೀವಿಯ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಚಿತ್ರವಾಗಿಸಿದರೆ ಹೀಗಿರಬಹುದು.

ಈ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ಮಾನವ ಜೀವ ವಿಕಾಸದ ಮರದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಜೀವ ಜಂತು. ಹೌದು ಇವನ ಈಗಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವ ಭೂಮಿಗೆ ಜಂತುವೇ ಸರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಮಂಗನಿಂದ ಮಾನವ ಎಂದದ್ದು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಮಾನವನಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೋತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ರೋಮೋಸೋಮು (Chromosome) ಅಷ್ಟೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮಾನವ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಕೈಲಿಡಿದು ಚಂಡಿನಂತೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಿಥ್ಯ ಸುಖ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲ... ದುರುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಭೂಮಿಯ ತುಂಬಾ ಇವೆ.

ತಾನು ಓಡಾಡುವ ಜಾಗ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಹಾಕಿದ, ಪರಿಣಾಮ..? ಅಂತರ್ಜಲಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ. ತಾನು ಬದುಕಲೆಂದು ಮನೆ, ತೋಟ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಕಾಡು ಕಡಿದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಆ ಕಾಡು, ಉಳಿದ ಜೀವಿಗಳ ಅರಮನೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದು. ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ

ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಮರಗಳಿಂದ ಉಸಿರಾಡಲು ಗಾಳಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳಿಸಲು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಬೇಕಿದೆ. ಮರಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದಂತೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯು ನೆಲಕಚ್ಚುವ ರಹದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ತುಂಬಾನೇ ಸುಲಬವಾಗಿ ಹೆಣೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೂಲ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋದರೆ ದುರಾಸೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಪದ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದರೂ ಅರಿಯದ ಜನ ಅವರವರ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮ ವಾತಾವರಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ನಮಗೀಗ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮಳೆಗಳ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆ, ಬಿಸಿಲಿನ ಆರ್ಭಟ ಮುಂತಾದವು. ಅದು ಸಾಲದು ಎಂಬಂತೆ ರೈತರ ವಲಸೆಗಳು ಮುಂದೆ ಆಘಾತಕಾರಿ ಯೋಚನೆಯಾಗಲಿದೆ.” ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ” ಯೇ ಆದರೂ, ಅನ್ನದಾತನೇ ನಗರಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವವರು ಯಾರು? ಜಗತ್ತಿನ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸುವವರು ಯಾರು?

ಮಾನವ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಳು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಳುಮಾಡಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಕಲ್ಲಿದ್ದಿಲ ಒಂದು ರೂಪವಾದ ವಜ್ರಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಅಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊರೆದು ಅಗೆದು ಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೇವಲ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳಲಿ ಎಂಬ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ ಮೈ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವ ಆಭರಣಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಮೂರ್ಖತನವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಒಂದು ವಜ್ರ ತಯಾರಿಸಲು ಕೇವಲ ಭೂಮಿ ಅಗೆದರೆ ಸಾಲದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇಕು ಅವುಗಳ ತಯಾರಿಸಲು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಬೇಕು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮತ್ತೆ ನಿಸರ್ಗದ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ಸರಣಿ ಸ್ಫೋಟಕಗಳು....!

ಹೌದು ಇವೆಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ. ಆದರೆ ಪರಿಹಾರವೇನು? ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸುಲಭ.!!

ಏನಪ್ಪಾ ಇದು ಈ ರೀತಿ ಭೂಮಿಮಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸುಲಭವೇ? ಹೌದು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಆಳಲಾಗದು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ನಡೆದರೆ ಸಾಕು. ಎಷ್ಟೇ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದರೂ ಪುನಃ ಭೂಮಿಗಳಿಯಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಇಳಿಸುವ ರೀತಿ ಈ ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆ ಭರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜೀವಿಗಳ ಬಲಿ ಕೊಡುವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾನವೀಯತೆ? ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯವೇ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದಾದರೆ ಏಕೆ ಬದಲಿಸಬಾರದು? ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಉತ್ತರವೇ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

- ಶಾಂತಮ್ಮ .ಎಸ್., CFTRI, ಮೈಸೂರು.

ಬಣ್ಣಗಳ ರಹಸ್ಯ

"ಓಯ್ ಈ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹಾರ ಎಲ್ಲಿಗೆ?" ಅಂತ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪೋಟೋ ಗೆ ಹಾಕೋವಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವಳು "ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಣೋ.." ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾನು ಬೇಕಂತಾನೇ ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿ ಕನ್ಪ್ಲೈಸ್ ಮಾಡ್‌ಸ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಕ್ಕ ಪೋಟೋ ಗೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂ ಕಟ್ಟುವಾಗ ದೊಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು "ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ದ ಕಟ್ಟೇ...ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಹೂ ಹಾಕು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ" ಅಂತ. ಈ ಬಾರಿಯ ಶಿವರಾತ್ರಿಲಿ ನಾನು ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜ್ ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನೆನಪಾಯ್ತು. ನೀವೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆ ನಿಧೆ ಮಾಡಿ ಆಚರಿಸಿದ್ದೀರ...? ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲೂ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿದ್ರಾ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಹೂ ನಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಣ್ಣ ಇತ್ತೇ? ಇರಬಹುದು...

ಏತಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಹೂ ನಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಬಣ್ಣಗಳು? ಸಿಂಗರಿಸುವುದಕ್ಕಾ...? ಅಲ್ಲ... ಮಾನವರಿಗಿಂತ ಸಾವಿರಾರು ವರುಷಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಭೂಮಿಗಿಳಿದವು ಸಸ್ಯಗಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಎಳೆ ಕೂಸು ನಾವು. ನಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಇದು. ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೇನು ಕಾರಣ?ಒಂದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಇರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಈಚೆಗಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

"ಬರ್ಡ್ ಫ್ಲೈಟ್ ವೈಲೆಟ್" ಹೂಗಳು

"ಬರ್ಡ್ ಫ್ಲೈಟ್ ವೈಲೆಟ್" ಎಂಬ ಮಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಕೆನಡಾ ಕಡೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹೂ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರಹದ ಹೂಗಳಿವೆ. ಒಂದುಹೂವಿನಲ್ಲಿ, ಮೂರು ದಳಗಳು ತೆಳು ನೇರಳೆ ಹಾಗೂ ಉಳಿದೆರಡು ಕಡು ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣಗಳಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಐದು ದಳಗಳು ತೆಳು

ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ್ದು. ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಇವೆರೆಡು ಹೂಗಳಿಗೂ ಏನು ಉಪಯೋಗ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಸಹ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂರು ತೆಳು ನೇರಳೆ ಮತ್ತೆರೆಡು ಕಡು ನೇರಳೆ

ಐದೂ ತೆಳು ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ದಳಗಳು

ಬಣ್ಣದ ದಳಗಳು

ಕಡು ಬಣ್ಣದ(dark colour) ಅಥವಾ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲ ತರಂಗಾಂತರದ(wavelength) ಬೆಳಕನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ತೆಳು ಬಣ್ಣದ(light colour) ವಸ್ತುಗಳು ಕೆಲವು ತರಂಗಾಂತರದ ಬೆಳಕನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಡು ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತುಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಅಡಿ ತೆಳು ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಡು ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ದಳ ಹೊಂದಿರುವ ಬರ್ಡ್ ಫುಟ್ ವೈಲೆಟ್ ಹೂವಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಉಳಿದ ದಳಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆಂದು ನಾವು ನಮಗಿರುವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ನಿಜ ಅಂತ ತಿಳಿಯಲು ಬರ್ನ್‌ಹಾರ್ಟ್(Bernhardt) ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂಜಿ ಗಾತ್ರದ ಉಷ್ಣಮಾಪಕ ಜೊತೆ ಹೊರಟರು. ನಾವು ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಕಡು ಬಣ್ಣದ ದಳಗಳು ತೆಳು ಬಣ್ಣದ ದಳಗಳಿಗಿಂತ 3 ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ಹೆಚ್ಚೇ ಇತ್ತು!

ಸೂಜಿ ಗಾತ್ರದ ಉಷ್ಣಮಾಪಕದ ಮೂಲಕ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಅದರಿಂದ ಹೂವಿಗೇನು ಲಾಭ...?

ಅಲ್ಲವಾ...! ನನಗೂ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ? ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಲುತ್ತರ ಮನ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಕೀಟಗಳು ಶೀತರಕ್ತ ಜೀವಿಗಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಉಷ್ಣಾಂಶವನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಉದಾಹರಣೆ ಹಾವು. ಅವುಗಳು ಸಹ ಶೀತರಕ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವುದು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿನ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಈ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ 3 ಡಿಗ್ರೀ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಜೇನು ನೋಣ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಸಾಕು. ಅಲ್ಲವೇ? ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಈ ಕೀಟಗಳಿಂದ ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಆ ಹೂಗಳ ಸಂತಾನವೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆವರು ಜೇನು(sweat bee)

ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು.

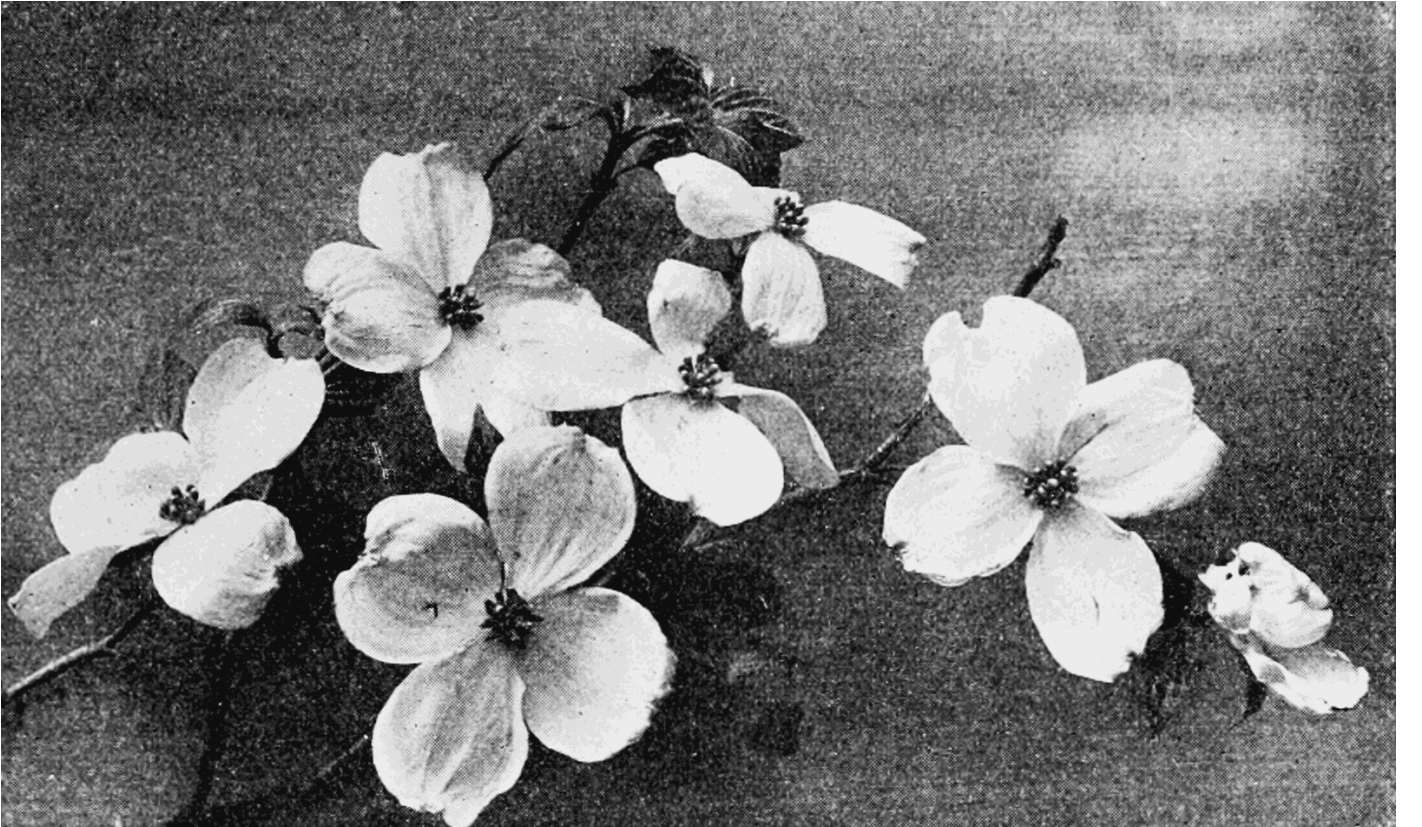
ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಡು ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಇರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಒಂದು ಸಂಶೋಧಕರ ಗುಂಪು ಎರಡು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿದರು. ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶ, ಮತ್ತೊಂದು ನೆರಳಿರುವ ಕಾಡು. ಈಗ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಎಣಿಸುವ ಕೆಲಸ...! ಎಣಿಸಿದ ನಂತರ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು. ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದೂ ತೆಳು ನೀಲಿ ದಳಗಳಿದ್ದ ಬರ್ಡ್ ಫುಟ್ ವೈಲೆಟ್ ಹೂಗಳು 40 ಬಾರಿ(40

times) ಎರಡು ಬಣ್ಣಗಳ ದಳಗಳಿದ್ದ ಹೂವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನೆರಳಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ 59 ತೆಳು ನೆರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಗೆ, 51 ಕಡು ಬಣ್ಣದ ಎರಡು ದಳ ಇರುವ ಹೂಗಳಿದ್ದವು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸಮವಾಗಿದ್ದವು.

ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂದರೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಬಿಸಿಲಿನ ಶಾಖ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೀಟಗಳು ತೆಳು ನೆರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನೆರಳಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಖ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಡು ನೆರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳು ಸಹ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಲ್ಟಾ ನೇತಾಡಿ ಮಕರಂದ ಹೀರದ ಕೀಟಗಳು, ಈ ಕಡುನೆರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಟಾ ನೇತಾಡುವುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಎರಡೆರಡು ಬಣ್ಣಗಳ ಗುಣಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣ ಇರಬಹುದೇ? ಇರಬಹುದು. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಸುಗಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಸರ್ಗದ ರಹಸ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಂದಿನ ಪುಟಗಳು ತೆರೆಯುವವರೆಗೂ ಕಾಯಲೇಬೇಕು.

- ಜೈ ಕುಮಾರ್ .ಆರ್

ಮಹಾಸಾಗರಗಳೊಳಗೆ ಗದ್ದಲ

ಕಡಲ ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣಗಳಿಂದ

ಸಾಗರ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಳಿಂದ

ಕಡಲಾಳದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ

ತೈಲ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ

ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ

ಕೃತಕ ದ್ವೀಪ ನಿರ್ಮಾಣಗಳಿಂದ

ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಪರಿಯಟನೆಗಳಿಂದ

ಜಲನೌಕಾ ಸಾರಿಗೆಯಿಂದ

ಕಡಲ ವಿಮಾನಗಳಿಂದ

ಜಲ ಅಂತರ್ ಗಾಮಿ ನೌಕೆಗಳಿಂದ

ತೈಲ ಸೋರಿಕೆ, ಹಡಗುಗಳ ಮುಳುಗುವಿಕೆಯಿಂದ

ಅಣು ಮತ್ತು ಕ್ಷಿಪಣಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ

ಮಹಾಸಾಗರಗಳೊಳಗೆ ಗದ್ದಲ

ಕಡಲ ಜೀವಿಗಳ ಮಹಾಪಲಾಯನ

ಕಡಲ ಸಂಕುಲಗಳು ಕ್ಷೀಣ

ಶಾಂತ ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀಗದ್ದಲ.

- ಕೃಷ್ಣನಾಯಕ್

ಮರಗಳ ತೊಗಟೆಯ ಮೇಲೆ ಆವಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಚೇಳು...! ಇದಕ್ಕೆ "ತೊಗಟೆ ಚೇಳು" (Bark Scorpion) ಎಂದು ಹೆಸರು. ರಾತ್ರಿಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಚಲಿಸುವ ಈ ಚೇಳುಗಳು ಮರದ ತೊಗಟೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಕೆಲವರು ನೇರಳಾತೀತ ಬೆಳಕನ್ನು ಬಳಸುವುದುಂಟು. ಈ ಛಾಯಾಚಿತ್ರವು ಕೂಡ ನೇರಳಾತೀತ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಸೆರೆಮಾಡಿದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ.

ಹಿಂಸ್ರ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತವೆ, ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಹಾರಾಡುವ ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು (ಬೇಟೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು) ಬೇರೆ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂಸ್ರ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರು "ಹಾವು ಗಿಡುಗ" ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಪಕ್ಷಿ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಯಾವುದೋ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯೊಡನೆ ಅಲೆದಾಡಿ ಇವುಗಳ ಮನೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೆತಾನೇ ಸಿಕ್ಕಿತು...!

- ಕಾರ್ತಿಕ್ .ಎ .ಕೆ